

[Indenrigsministeren.]

skulde have givet Udvalget enhver redelig og mulig Oplysning om Forholdene, som de laa.

Det ærede Medlem Hr. Hasle sagde dernæst i Anledning af en Bemærkning fra mig til ham i Dag, at jeg havde jo en Styrke i at anvende Udtryk, der ikke passede i en parlamentarisk Forsamling. Ja, det ved jeg nu ikke. Jeg tror ikke, jeg sagde noget i Dag, som Formanden kaldte mig til Orden for, og jeg tror heller ikke, der var nogen Anledning dertil. Men jeg har en vis Lyst til at nævne Tingene ved deres rette Navn, og naar det ærede Medlem i Gaar gav Folketinget det Indtryk gennem sin Tale, at jeg i Udvalget skulde have sagt, at Spørgsmaalet om Forhandlingerne med Bankerne var et administrativt Spørgsmaal, som jeg nok skulde ordne, saa er jeg nødt til at sige, at det er Usandhed, at jeg aldrig har givet Udtryk for noget saadant, at enhver, der har deltaget i Forhandlingerne kan bevidne det, og jeg vil dog gerne tro, at det ikke skulde være saadan her i Landet, at det skal være Udtryk for polemisk Kultur at fremsætte en urigtig Paastand over for en Modstander, og at det derefter skulde være Udtryk for Mangel paa Hjertets Dannelse, at man siger vedkommende Sandheden, som den er.

Det ærede Medlem Hr. Hasle tilstræber — det ved vi alle — i høj Grad, og jeg synes ogsaa med megen Virkning, Advokatens Form. Jeg vil give det ærede Medlem det Raad i Fremtiden ogsaa at tilstræbe den gode Advokats Logik og den gode Advokats stadige Ønske om at opretholde et højt Stade for Indholdets Lødighed.

Saa har jeg egentlig ikke mere at sige til det ærede Medlem.

Men saa tonede jo det ærede Medlem Hr. Christmas Møller frem paa Talerstolen. Jeg tænkte nok, at det ærede Medlem Hr. Hasles gode Tale i Gaar ikke slog til. Efterhaanden er det jo blevet saadan her i Salen, at en konservativ Ordfører aldrig kan føre sit Ordførerskab til Ende, uden at Formanden maa medvirke til Forestillingen. (*Afbrydelse*: Hvad skulde Statsministeren i Dag? Hvad med Stauning?). Han skulde formentlig svare paa, hvad de Herrer havde spurgt om.

Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skulde have undladt Forsøget paa at puste Gas i Ballonen. Efter at det er slaaet stort op og der i Gaar og i Dag er ført en mægtig Diskussion med Mistillidsvotum til Indenrigsministeren, der

paa skammelig Maade har vildledt den samlede Rigsdag, saa møder det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Kl. 9 om Aftenen og siger: lad os nu tale om noget andet, lad os nu indlede en Diskussion om Regeringens samlede Politik. Det tror jeg ikke lader sig gøre. "Jeg skal svare paa den Del af det ærede Medlems Forespørgsel, som angaar Rentespørgsmaalet. Det er antydet, at der ingen Forbindelse var mellem den Adgang til Optagelse af offentlige Laan, som har fundet Sted, og den Rente-politik, der er blevet ført. Det kan jeg ikke erkende. Naar offentlige Laan optages til en Kurs, der giver en effektiv Rente, der ligger under, hvad Kurserne for de sikre Obligationer giver i effektiv Rente, saa vil det ikke have nogen demoraliserende Indflydelse paa Rentens Højde her i Landet.

Jeg kan i øvrigt sige over for al den Tale, der har været om de store Krav, det offentlige stiller til Laanemarkedet, at naar det antydes, at de danske Kommuner i høj Grad har ført en letsindig Politik, saa er det ikke rigtigt. De danske Kommuner har i disse Kriseaar ført en ganske overordentlig forsigtig Laanepolitik. Der vil ikke med Rette kunne bebrejdes dem noget paa dette Omraade. Men altsaa, Indledningen til en Diskussion om Regeringens almindelige Politik, tror jeg, det ærede Medlem kunde have sparet sig. Vi kan sige om den økonomiske Tilstand her i Landet i Øjeblikket, at der i de sidste to Aar har været fortsat Fremgang for det danske Erhvervsliv, men der er store Vanskeligheder tilbage.

Det vilde bidrage meget til at overvinde disse Vanskeligheder, hvis man her i Rigsdagen havde en Opposition, der følte sig som Medarbejder og ikke som en Opposition, der arbejdede imod, en Opposition, der, ikke som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, aldrig lader en Lejlighed gaa tabt til at skabe Uro, hvad enten det drejer sig om Kronen eller om andre Spørgsmaal af tilsvarende Karakter.

Jeg skal slutte med at sige, at det ærede Medlem fremkom med en af sine mange Spaadomme om, at alt nu pegede mod Valg. Jeg synes, det ærede Medlem skal lade være med disse Spaadomme, de interesserer ingen mere. I de sidste Aar har jeg oplevet, at det ærede Medlem har krævet Valg i hvert Tilfælde paa hvert givet Tidspunkt, hvor han helst ikke ønskede det, og dernæst har det ærede Medlem jo ladet Ministeriet gaa af saadan cirka en Gang eller to om Aaret. Derfor virker det ikke mere, og jeg skal i Anledning af det ærede Medlems Hentyd-